

Prekentekest: Joh 10,1-10

«Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som ikke går inn til saueflokken gjennom porten, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver. **2** Men den som kommer inn gjennom porten, er gjeter for sauene. **3** Portvokteren åpner for ham, og sauene hører stemmen hans. Han kaller sine egne sauer ved navn og fører dem ut. **4** Og når han har fått ut alle sine, går han foran dem, og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans. **5** Men en fremmed følger de ikke. De flykter fra ham fordi de ikke kjenner den fremmedes stemme.»

6 Denne lignelsen fortalte Jesus, men de skjønnte ikke hva han mente. **7** Da sa Jesus: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Jeg er porten inn til sauene. **8** Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere, men sauene har ikke hørt på dem. **9** Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite. **10** Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.

Slik lyder det hellige evangelium.

I prekentekest m ter vi et bilde fra landsbygda. Sauer og hyrden, men alt er ikke idyll. I bakgrunnen lurar tyver og røvere. Jeg vet ikke så mye om sauehold, annet enn det jeg har fått med meg på avstand, som at vi nå er inne i lemminga og at det er en travel periode.

Men, skal tro hvordan bildet hadde vært hvis Jesus gikk synlig rundt i området Eide, Heskestad og Ualand i vår tid. Da ville han kanskje brukt eksempler fra hverdagen man kjenner som sauebonde her. En interessant tanke, for Jesus brukte dette som pedagogiske hjelpemiddel for å gjøre det tydelig og klart hva han hadde på hjertet.

Han brukte bilder og eksempler folk kjente fra sine omgivelser, men også som folk kjente, eller burde kjenne fra Det gamle testamentet. Likevel skjønte de ikke alltid hva han sa s nn uten videre med det samme, for det var en dypere mening, og det så ikke alle f r det gikk en tid.

I det som Jesus forteller, skal vi se for oss en innhegning for sauene. Om natten var sauene i trygg forvaring innenfor muren eller gjerdet. Det kunne tenkes at det var sauer fra flere flokker i samme innhegning. I så fall var ikke det noe problem, for n r solen stod opp, kom den enkelte gjeter i porten, og han kalte på sine sauer. De som tilhørte hans flokk fulgte hans stemme, de visste hvem han var og hvilken flokk de hørte til i. N r hyrden gikk foran, fulgte sauene etter. Men kom det en tyv, så klatret tyven over kanten på innhegningen, og sauene ble redde og la på sprang.

Sauer er enkle skapninger, det vil si de følger en enkel filosofi, er det blitt meg fortalt av Solvor, som jo har sauer på gården Konstali. Denne filosofien er: Sauene går etter den som gir dem mat. Det er en interessant tanke, ikke minst

når vi tenker i overført betydning, flokken som menigheten, og hyrden som den som gir åndelig føde. Så har Gud også omsorg for hele mennesket, men likevel er det noe som må komme først, det er noe som må prioriteres framfor det andre. Det som må komme først er å søke Guds rike og det som hører Guds rike til, altså den åndelige føden og det åndelige livet. Av alt som er viktig, er og blir det viktigste å høre til i flokken til Jesus.

For da gjelder også det som Jesus forteller videre om; at han er porten inn til sauene, og at «den som går inn gjennom meg,» sier Jesus, «skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite.» Jesus sier jo også et annet sted: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.» Joh 14,6. Jesus sa tydelig fra om at det finnes ingen andre veier til Gud og himmelen, enn Jesus Kristus. Vil vi til himmelen og være sammen med Gud når dette livet tar slutt, ja så går veien om Jesus og bare om ham. Han er selve porten inn for oss sauene til himmelen hos Gud.

Nå er det kanskje ikke alle som liker å bli kalt for sauer, det vil si, kanskje noen vet noe jeg ikke vet om sauer og hvordan de oppfører seg på fritida og hvordan de snakker sammen. Kanskje de bare bræker og er veldig irriterende. Men likevel, til tross for det, i denne sammenhengen er det godt å være en sau, når vi har Jesus som hyrde og Jesus som port.

For jødene hadde bildet om innhegningen, gjeteren og porten en dypere mening. Innhegningen var et bilde på den jødiske menighet. Porten inn dit er loven og profetene. Den Messias som skulle komme, måtte gå inn gjennom porten, inn under de krav som Gud stilte i de hellige skrifter. Der stod det også at Messias måtte lide og dø for folkets synder. (Jfr. Luk 24,25-27) Det var mange som forsøkte å ta seg inn via snarveier ved å klatre over muren. Enten var de ute etter egen vinning som tyver, eller så var det et maktbegjær som drev dem, lik røvere, for å vinne kontroll og innflytelse over mennesker. Slik har det til alle tider vært, og slik vil det også være i tiden som kommer. Men så kom Jesus. Der han gikk fram så folk at han passet jo til den beskrivelsen av Messias som Det gamle testamentet gav. Det som var omtalt i Loven og profetene gikk i oppfyllelse.

Så gikk Jesus i døden for oss, for å sone all verdens synd mot Gud. Denne hendelsen i verdenshistorien åpnet veien til himmelen i fortid og i ettertid for alle som tilhører denne flokken av Guds folk. Av natur er alle mennesker utenfor, og vi som tilhører hedningfolkene var ikke innen synsranden for jødene på den tiden. Men takket være Jesus, at han døde for hele menneskehetens synd, så var det håp også for oss. Da Ånden kom på pinsedagen, gikk startskuddet for historiens største verdensmisjon. Tusen år tok det, før evangeliet kom hit til denne utkanten i verden. I dag bærer vi enda fruktene av velsignelsen.

Jeg har hørt at sauer lever etter en enkel filosofi; de følger den som gir dem mat. Så sier Jesus: «Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.»

Tenk, i dag får også vi tilhøre denne flokken, du og jeg, så sant vi kjenner Jesus og vet hva som er hans stemme blant de mange stemmer vi hører. Hvordan kjenner vi hans stemme? Jeg tror det handler om å ha hørt mye på Jesus. Det handler om å vite hva han sier i sitt ord. På den måten kan vi avsløre ordene på innholdet, og dersom samvittigheten er forankret i det samme Guds ord, så tror jeg også vi kjenner det med en gang hvis det er noen andre. Men dette krever at vi lever nært til Jesus og kjenner hva han har på hjertet.

Takket være påskens budskap er veien åpnet for oss like inn til himmelen, til Gud. Det var ikke mulig for oss å komme til Gud, men Gud visste råd da han sendte sin Sønn til soning for alle våre synder, ja, for hele verdens synd.

Å tilhøre flokken til Jesus er det største og viktigste et menneske kan oppnå i livet. Noe større enn å være en tilgitt synder, kan ingen bli. For er vi tilgitte syndere, så er vi også Guds barn.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.